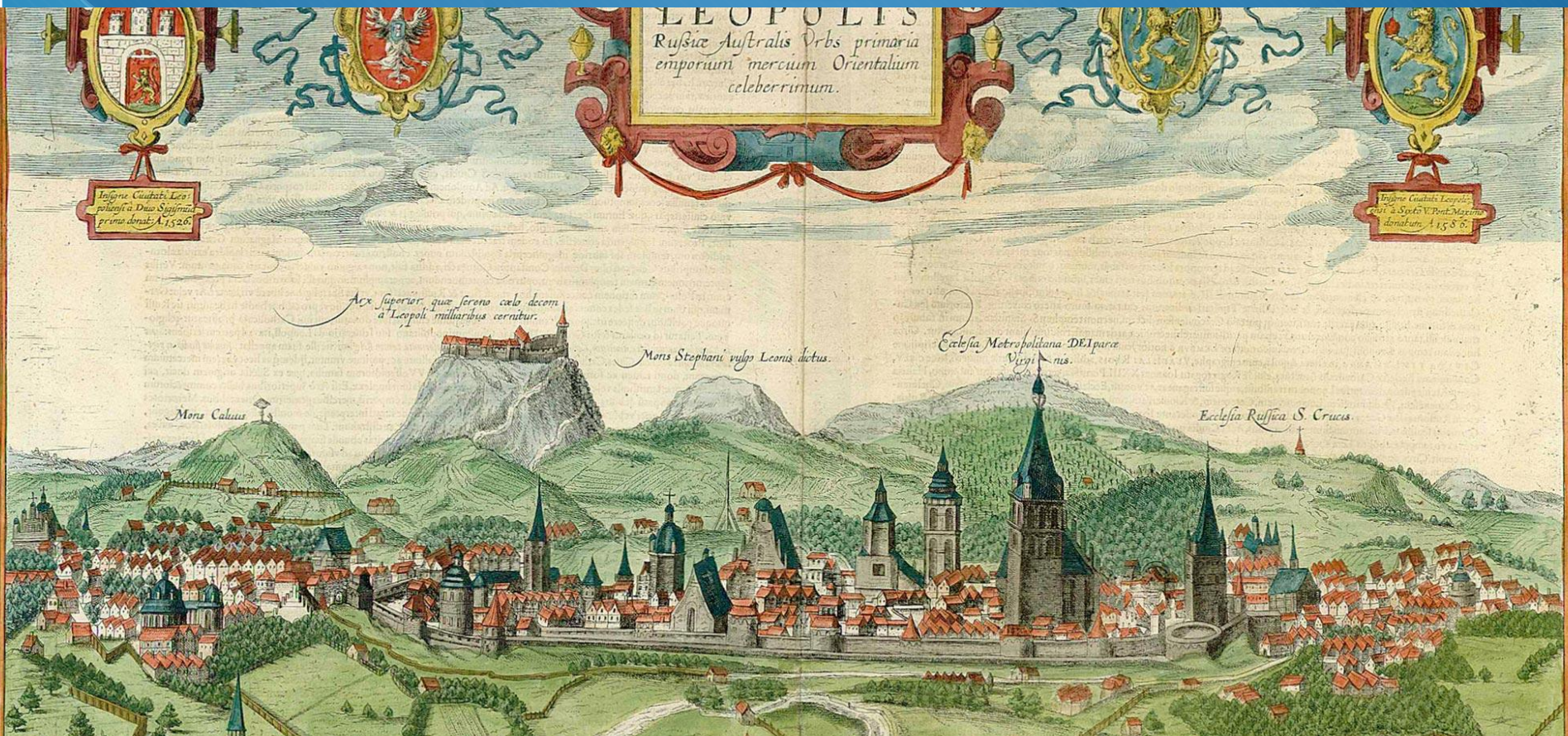

Галицько-Волинська держава

Сорокіна Анна 3-А

Галицько-Волинське князівство або Руське королівство (лат. Regnum Russiæ) (від 1253) — центральноевропейська середньовічна руська держава. Знаходилася на південному заході Київської Русі.

(1199-1205 рр.) - утворення і становлення Галицько-Волинського князівства. З ослабленням Київської Русі в 1141 р. виникло Галицьке, а в 1146 р. - Волинське князівство.

Існувала в 1199–1349. Керувалася монархами із династій Рюриковичів, П'ястів та Гедиміновичів.

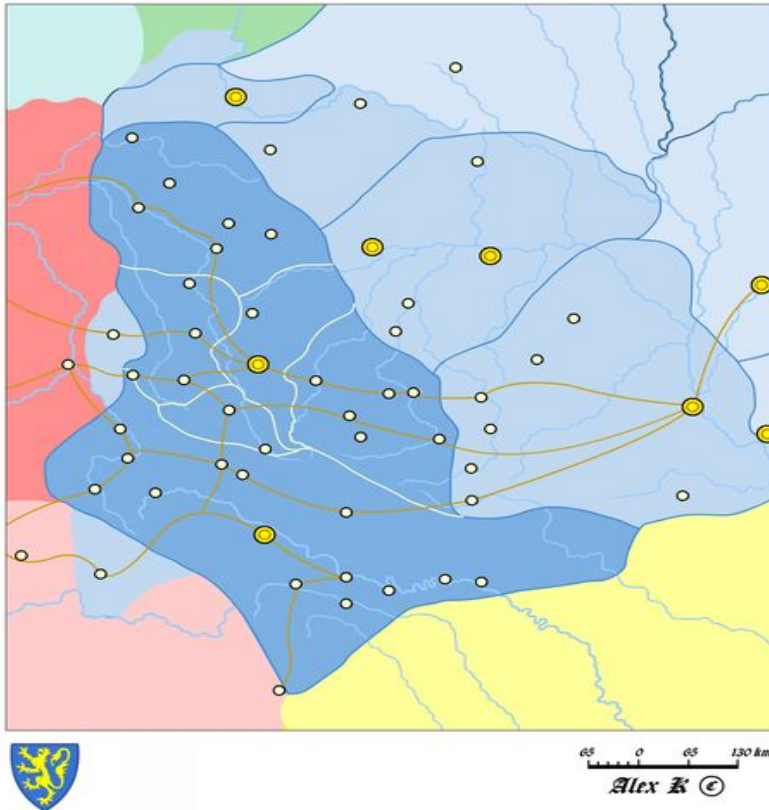
Першими в Галицькій землі правили
Ростиславичі - нащадки онука Ярослава Мудрого.
Галицьке князівство набуло могутності з
Володимиром Осмомислом

А тим часом Волинська- з Романом Мстиславивочем

Галицько-Волинське князівство було одним з найбільших князівств періоду феодальної роздробленості Русі. До його складу входили Галицька, Перемишльська, Звенигородська, Тереховська, Володимирська, Луцька, Белзька, Холмська та Берестейська землі, Пониззя (пізніше Поділля) а також територія між Східними Карпатами, Дністром і Дунаєм — Шипинська та Берладська землі, на яких згодом виникло Молдовське князівство).

Князівство проводило активну зовнішню політику в Східній і Центральній Європі. Головними ворогами (конкурентами) були Польща, Угорщина, половці, з середини XIII століття — Золота Орда, Литва.

Особливістю політичного життя Галицького князівства був великий вплив на управління ним свавільних, багатих, могутніх бояр.

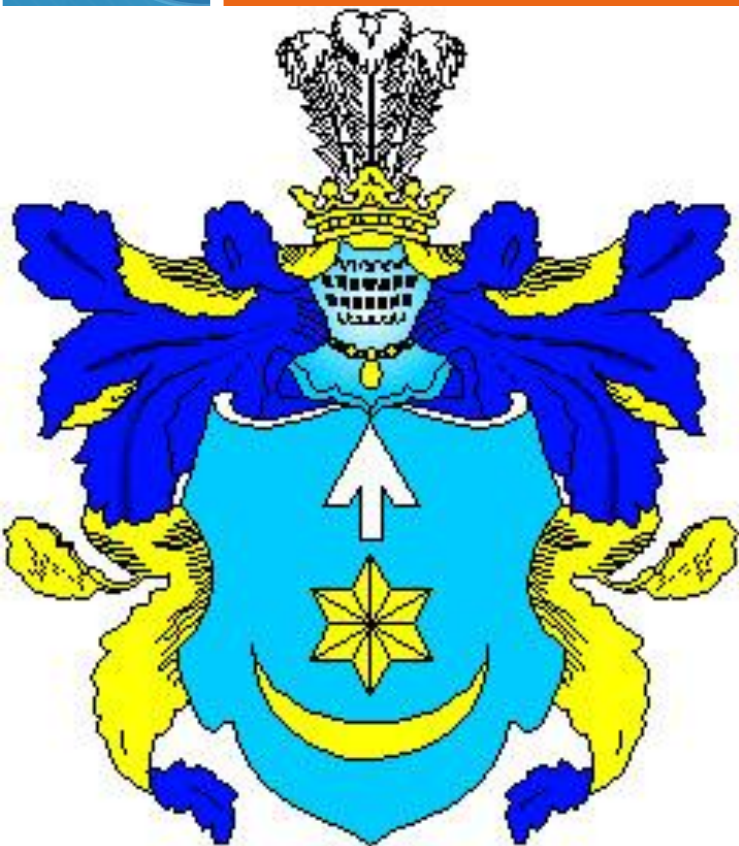
Після смерті останнього Ростиславича в 1199 р. Роман Мстиславич, спираючись на підтримку дружинників, частину боярства та міщанства, які були незадоволені силою та свавіллям галицьких бояр, зайняв Галич. Він об'єднав Галицьке і Волинське князівства.

Князь Роман здійснив два успішних походи проти половців. У 1203 р. Роман Мстиславич захопив Київ і прийняв титул великого князя.

Він також скорив князів чернігівських, приєднав до своїх володінь Переяславщину та Київщину. Територія майже всієї Південно-Західної Русі була під владою Романа Мстиславича.

Після смерті Данила Романовича галицькі і волинські землі формально лишились однією державою, але всередині її відбувалося суперництво між Волинню. Розпочався поступовий занепад Галицько-волинської держави. Від неї відходили окремі землі.

Польське військо вторглося в Галичину і Волинь і захопило їх. З цього часу Українське королівство припинило своє самостійне існування. Розпочалась тривала й запекла боротьба Литви і Польщі. У 1352 р. між ними було укладено мирну угоду, згідно з якою Польща зберігала права на Галичину, а Литва - на Волинь.

Галицько-Волинське князівство занепало через агресивні зазіхання сусідів, відсутність міцної централізованої княжої влади, надмірно сильні позиції боярської шляхти у політиці.

